

Světlaně Nálepkové se stýská po Malém Tibetu

Vesnička Mulbek leží pod Himálají v oblasti Ladaku ve výšce 3500 metrů. V této obtížně přístupné a vyprahlé krajině v severní Indii žijí lidé podobně jako před staletími. Většina se hlásí k tibetskému buddhismu. Úředním jazykem je ladakština, která je podobná tibetštině a píše se tibetským písmem. Proto bývá Ladak označován jako Malý Tibet. A právě tam o prázdninách vyrazila zpěvačka a herečka Světlaná Nálepková.

Když jsme už doučili a měli jsme týden jen pro sebe, objednali jsme si túru mezi dvěma jezery. Střídavě jsme přecházeli průsmyky a šplhali až do výšky 5500 metrů. To jsem ještě netušila, jak moc bude ten výlet náročný, že se budu dusit a potěčou mi krokodýlí slzy. Tady mě už zase trápí zánět dutin, který jsem léčila ibalginem. Jiný lék jsem si s sebou nevzala.

Tady jsme na cestě z hlavního města Leh do vesnice Mulbek. Dole je soutok Indusu se Zanskarem. Jízda trvala sedm hodin a byla docela dramatická. Z jedné strany padaly kameny, na druhé nás děsil příkrý sráz.

Děti jsme s Aničkou nejprve rozhýbaly hrami, abychom je dostaly do nálady, a pak jsme je přivodily na představení. Na závěr našeho pobytu jsme totiž před zraky rodičů se školáky předvedli divadlo. Naučily jsme je příběh o českém Honzovi, jak putuje po moři a objevuje ostrovy. Ten, komu jsme nasadily čepici, musel říct Honza, a ostatní ho zdravily Ahoj, Honza! Volaly ale Ajhoj, Honza!, nedokázaly to vyslovit. Čepici má Anička, mně bylo ten den už špatně. Pod širým nebem do nás pralo slunce a můj stav se nelepšil.

Zaujala ji totiž výzva Hnutí Brontosaurus, které již čtyři roky podporuje dostavbu školy pro 160 dětí v Mulbeku. Shání peníze a také dobrovolníky nejen na fyzickou práci, ale i na výuku fyziky, ekologie, hudební, výtvarné a dramatické výchovy.

„Jela jsem se svou neteří Aničkou Hrnečkovou, herečkou a producentkou, učily jsme dramatickou výchovu. Byla jsem v Himálaji poprvé. Jsem velký cestovatel a dobrodruh, ale tohle bylo velice tvrdé a přiznávám, že jsem si tam několikrát sáhla až na dno. Onemocněla jsem hned třetí den,“ vypráví Světlana.

Nejdřív se jí motala hlava a ztrácela rovnováhu. Pak se přidal zánět dutin, který ji naposled potrápil někdy v pubertě, měla vysokou horečku a bolesti hlavy, krvácela z nosu a z uší. Její neteř však problémy neměla. Fotografka Monika si prožila perný týden a pak byla také v pohodě. Českou výpravu tvořilo 25 dobrovolníků, někteří se sypali, jiným nebylo vůbec nic.

U konce s dechem

„Když potíže trochu polevily, vyrazili jsme s dětmi na vandr. Spali jsme ve stanech, v noci byla strašná zima, minus pět, tak se mi zánět vrátil v plné síle. Téměř všichni jsme měli potíže s dechem a cítili jsme se slabí. Silný vítr a všudypřítomný prach nám také moc nepomáhaly.

Zato místní děti byly naprosto v pohodě. Na

Pokračování na straně 24

Škola v Mulbeku. V přední budově je škola pro druhý stupeň, do zadní růžové chodí děti z prvního. Vedle se dostavuje internát pro školáky, kteří to mají daleko. Měl by být v lednu hotový.

PR60323

Divadlo Broadway
od 10.10. 2012

Režie: Mirjam Landa

Předprodej vstupenek:

Divadlo Broadway,
Na Příkopě 31, Praha 1,
tel.: +420 225 113 310, 199,
email: svabova@kleopatru-muzikal.cz

Pokladna tel.: + 420 225 113 311

Klíč králů

Daniel Landa rocková opera

V hlavních rolích:

Josef Vojtek,
Petr Kolář,
Marian Vojtko,
Vilém Čok,
Tomáš Trapl,
Radim Schwab,
Markéta Procházková,
Ondřej Ruml,
Vanda Károlyi a další...

www.klickralu-muzikal.cz

Typická ladacká kuchyně – čím movitější lidi jsou, tím mají víc vystavených nádob a věcí. Vpravo sedí babička Buty, vypadala na 150 let, ale bylo jí kolem pětadesáti. Nikdo to neví přesně, protože za jejího mládí se ještě věk nepočítal. Vlevo je maminka, která vaří na propanbutanové bombě. Rodina žije pohromadě s jejími sourozenci a jejich dětmi. Tady jsme se u malého stolečku týden stravovali, dali nám většinou lžíci, oni sami jedli na zemi a rukama.

Pokračování ze strany 23

vandru celou noc tancovaly, milují tanec. Ve dne pobíhaly shora dolů a zpět jen v žabkách, chtěly si hrát, jenže my jsme lapali po dechu, co dva kroky jsme se museli zastavovat. Také jsme navštívili meditační jeskyni. Bylo to tak silné místo, že mi až vyhrkly slzy do očí.“ vzpomíná herečka.

„Po měsíci jsem se vrátila domů v tak zbídačeném stavu, že jsem se zařekla, že něco podobného už nikdy nepodniknu. Zažila jsem stavy totálního dna, ale na druhou stranu zase naprostou euforii.

V tomto domku jsme s Aničkou a Monikou také spaly. Místo záchůdku jsme měly díru v zemi a kyblík s vodou k zalévání, k umývání a zároveň i na praní. Voda tam nikde neteče. Takže jsme neustále vedly spory, kdo zrovna bude zalévat či prát nebo se omývat. Domorodci berou vodu, která stéká z hor. Tahle škola má privilegium, finančně ji podporuje Jeho Svatost Dalajláma. Může si dovolit i pumpu, což je velká vzácnost. Na snímku děti učíme pantomimu, kterou jsem kdysi dělala s Michalem Nesvadbou a Upírem Krejčím. Mluvíly jsme anglicky a paní učitelka (vpravo) tlumočila. Až v závěru jsme zjistily, že mluví hůř než děti.

Tenhle budhistický klášter stojí v Hemisu, byl založen v roce 1672. Teď se tu konal festival masek. Lidé se sjeli v ladackých krojích a na prostranství sledovali divadlo. Rozdával se čaj, sušenky a vařila rýže.

Foto Monika Navrátilová

Teprve časem mi dochází, co všechno pro mě ta cesta znamenala, jak mě poznamenala. Teď už dokonce pociťuji zvláštní stesk. Každý den se mi objeví něco, co mě oslovilo a posunulo dál. Normálně se člověk vrátí z dovolené odpočínutý. Já přijela v absolutní nepohodě, ale teď se mi vše otáčí, mám nádherné vzpomínky. Možná se za rok zase vrátím...“ zvažuje Světlana, která okomentovala i všechny fotografie Moniky Navrátilové.

DANA KAPLANOVÁ